

gelse om Forhøjelse af Invalideunderstøttelse. Andragendet vil blive tilstillet Finansudvalget.

Ved Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) er modtaget et Andragende fra Foreningen af Mælkeleverandører til København og Omegn om en Ændring i § 7 af det forelagte Forslag til Lov om Handel med Smør og fremmede Landbrugsprodukter m. m.

Andragendet vil blive henvist til det til Behandling af nævnte Lovforslag nedsatte Udvalg.

Udenfor Dagsordenen har den højtærede Justitsminister Ordet for at fremsætte det nylig anmeldte Lovforslag.

Justitsministeren (Billow): I midlertidig Lov om nogle Ændringer til Straffelovgivningen af 1. April 1905 § 25 er det bestemt, at Loven gælder, indtil den almindelige borgerlige Straffelov er bleven underkastet et Gennemsyn af Lovgivningsmagten, dog, med Undtagelse af §§ 10—17, ikke ud over 6 Aar. Da Loven traadte i Kraft i September 1905, vil den altsaa ifølge denne Bestemmelse udløbe i September 1911. Da der imidlertid i Loven findes adskillige Bestemmelser, som det forekommer mig nødvendigt at bibeholde i vor Straffelovgivning, har jeg tilladt mig at udarbejde et nyt Forslag til en midlertidig Lov om nogle Ændringer i Straffelovgivningen. Men det vil ogsaa kun blive nogle Ændringer i den, thi Straffelovkommissionens Arbejde er nu saa vidt fremskredet, at man kan vente Betænkning fra Kommissionen inden Udgangen af Aaret 1911. Derfor bør man ikke foregribe Begivenhedernes Gang ved nu at fremkomme med mere gennemgribende Forandringer i Straffelovgivningen.

Min Opgave har været i det væsentlige at holde mig til den Lov, som eksisterede, til Loven af 1. April 1905, at bruge den som Udgangspunkt. Inden jeg har ladet Forslaget fuldstændig udarbejde, lod jeg det tilstille de Folk, som anvende Loven til daglig Brug, nemlig Dommerne i Københavns Kriminal- og Politiret og Dommerne i første Instans i Provinserne, og de Forslag, jeg modtog derfra, har jeg saa naturligvis i alt væsentligt taget Hensyn til i Forslaget. Ligeledes har jeg tilstillet Straffelovkommissionen Forslaget, for at jeg ikke paa noget Punkt skulde komme i Modstrid med det Arbejde, den allerede havde gjort, og de

Forslag, som Kommissionen allerede havde forberedt. Der vil saaledes i Forslaget findes nogle Ændringer, som nærmest ere af, om jeg saa maa sige, redaktionel Karakter, foranledigede ved de Henvendelser, jeg har foretaget. Men Oplysninger om dem ville ærede Medlemmer finde i Motiverne, saa dem behøver jeg ikke her særlig at fremhæve.

Jeg skal af disse Ændringer kun fremdrage, at der er kommet en Tilføjelse til § 4, og at denne Tilføjelse er foranlediget ved, at der under 4. Maj 1910 er afsluttet en international Overenskomst om Undertrykkelse af den hvide Slavehandel. Det har nemlig gjort det nødvendigt at optage nogle særlige Straffebestemmelser, gaaende ud paa, at Personer, der tage en Kvinde under 18 Aar, der driver Erhverv ved Utugt, til Huse, eller give en saadan Kvinde Bøllig, kunne straffes. Det er en Udvidelse af den gamle Rufferibestemmelse. Den adskiller sig fra den derved, at tidligere kunde man kun straffe, naar Rufferi fandt Sted for Vindings Skyld, altsaa for Fortjenestens Skyld; nu er der føjet til, at hvor man tager en Pige under 18 Aar til Huse, straffes man ogsaa, selv om det ikke er for Vindings Skyld. Der er dog naturligvis føjet den Indskrænkning til, at hvor det sker til Opfyldelse af [en lovlige] Forsørgelsespligt, er det ikke strafbart. Endvidere er der føjet en Straffebestemmelse til for den, som fremmer en Kvindes Bortrejse fra Riget, for at hun i Udlandet skal drive saadant Erhverv. Det er altsaa det karakteristiske Eksempel paa den saakaldte hvide Slavehandel.

Bestemmelsen i den gældende Lovs § 5, der gaar ud paa, at Domstolene skulle tildele et Tillæg af legemlig Revselse for gentagne Voldsforbrydelser og gentagen Uterlighed, har jeg ladet udgaa af det paagældende nye Forslag. Den Lov, som gjaldt, Loven af 1. April 1905, var, som den ogsaa kaldte sig i sin Titel, en midlertidig Lov, og den var, som jeg allerede har betonet, efter § 25 en Lov, der ikke skulde underkastes Revision, naar et vist Aaremaal var gaaet, men som bortfaldt, naar 6 Aar vare gaaede efter Lovens Ikrafttræden, altsaa i strengeste Forstand en midlertidig Lov. Efter de Erfaringer, der ere høstede i de Aar, der ere gaaede, har jeg ikke fundet mig foranlediget til at optage denne Bestemmelse. Det viser sig nemlig efter de Indberetninger, der have fundet Sted til Rigsdagen i Henhold til Lovens Bestemmelse i § 5, sidste Stykke, at Loven er kommen til Anvendelse i de 5 Aar,